

תת"ע 10516/05/19 - מדינת ישראל נגד בן חמו יצחק

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10516-05-19 מדינת ישראל נ' בן חמו יצחק
תיק חיצוני: 10153648778

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בן חמו יצחק

החלטה

בקשה שניה לביטול פסק הדין שנין בהיעדרו של הנאשם.

דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובת המאשימה.

בקשה קודמת (אשר הוגשה ביום 27.5.20), נמחקה מחוסר מעש בתאריך 23.6.20, לאחר הנאשם לא השלים את הדרוש, על פי החלטתי. עוד באותו יום, צפה בא-כוחו הקודם של הנאשם בהחלטה.

בקשה זו הוגשה ביום 10.8.20 (יותר מחודש וחצי לאחר מחיקת הבקשה הקודמת). על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם לגופו של עניין, דין הבקשה להידחות.

טרם אתייחס לנימוקי הבקשה, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים.

דברי הנאשם, בסיפא של סעיף 13 לבקשה, לפיהם הוא מבקש לעכב את ביצוע גזר הדין עד למתן החלטה בבקשה או דיון בבקשה במעמד הצדדים, אינם מבססים צורך ממשי לקיים דיון כאמור. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות,

שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים ואף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

כאמור בבקשה החדשה, הנאשם ידע בעצמו על מועד הדיון והדבר אף נתמך בחתימתה של אשתו על אישור המסירה. לטענתו, נוכח היותו מיוצג, הוא האמין כי בא-כוחו יתייצב לדיון ויטפל בעניין.

הנאשם אינו מבהיר בבקשתו מדוע בא-כוחו לא התייצב לדיון ואינו יכול להיתלות באמונתו די בעצם ייצוגו כדי לפטור עצמו מלהתייצב לדיון או לוודא כי בא-כוחו יתייצב לדיון. יפים לעניין דבריה של כב' הש' ציגלר בעפ"ת 4290-01-20 **אחמד ניג'ם נ' מ"י** (20.1.20):

"ראשית, המערער לא נתן הסבר מדוע לא התייצב לדיון בעצמו בשעה שידע על המועד (שהרי לא נטען אחרת), ולא הוכיח שאי התייצבותו לדיון בבית משפט קמא נבעה מסיבה מוצדקת או כזו שלא היתה בשליטתו.

המערער לא הכחיש את קבלת הדו"ח והודעת הקנס, ואפילו אם אקבל את גירסתו כי הוא מסר אותם למעסיק או לעורך הדין של המעסיק להמשך טיפול, לא היה בכך כדי לפטור אותו מחובתו להתייצב לדיון שמועדו ידוע לו, והוא אף לא טען כי עורך הדין יעץ לו לנהוג כך".

מעבר לדרוש אוסיף (על אף שהדבר לא נטען בפה במלא, אלא נרמז), כי טענות בדבר ייצוג לקוי מחייבות קבלת עמדתו של עורך הדין הקודם (ר' עפ"ת 4290-01-20 הנ"ל).

עוד אוסיף, גם כן מעבר לדרוש, כי מקום בו הנאשם צין את כתובתו במסגרת הבקשה להישפט, אין כל חובה בלשלוח הודעה נוספת גם לבא-כוח (ר' עפ"ת 54478-01-20 מגיס משה מאור נ' מדינת ישראל (1.5.20)).

כן אציין כי אין בבקשה החדשה לא עולה כל טענה המלמדת על חשש לעיוות דין וגם בטענות שעלו בבקשה הקודמת (שנמחקה כאמור), אין כדי להצדיק השבת הגלגל לאחור. המדובר בטענות שעיקרן גרסת השוטר אל מול גרסת המבקש. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת המבקש דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעת המבקש. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום

הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו.
צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראויות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו אב תש"פ, 16 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.